

PORIN KIRKKO SANOMAT

Porin seurakuntalehti 1 — 1988

Ryhmäkirje

Vammaisuuden kuva muuttunut

Kehitysvammainen ei ole "ikuinen lapsi". Vaikka hänen tiedollinen toimintansa voi olla aikuisenakin esimerkiksi viisivuotiaan tasolla, hänellä on kuitenkin aikuisen elämäkokemus takanaan.

Kehitysvammaista tulee kohdella juuri sen ikäisenä kuin hänen ikänsä edellyttää.

Näin neuvoo Satakunnan erityishuoltopiirin johtaja Pertti Rajala (kuva).

Aiheesta enemmän keski-aukeamalla.

Nyt kerhoihin ja pyhäkouluun

Harrastekerhoissa pääsee vaikkapa kokkaamaan makkarasoppaa.

Ohjelmakerhoissa on monenkirjavaa toimintaa kerhohjaajan johdolla.

Pyhäkoulu on lasten oma jumalanpalvelus, jossa voi oppia hiljaisuutta ja hartautta.

Lasten ja nuorten toiminnasta sivulla seitsemän.

Yhteisvastuu-keräyksellä koteja suomalaisille ja apua Mosambikiin

Yhteisvastuu-keräys välittää apua niille, joilla ei ole mitään, ja niille joita voimme yhdessä auttaa vaikeuksien yli.

Tämä kirkon diakoniatyön suurkeräys on toteutettu jo vuodesta 1950. Keräyksen suojelijana on tasavallan presidentti. Virallinen keräyksen avaus on 7. helmikuuta, jolloin presidentti Mauno Koivisto avaa keräyksen radio- ja tv-puheellaan. Keräysaika on huhtikuun loppuun saakka.

Yhteisvastuu-keräyksen tuotosta puolet menee Mosambikin ja mosabikilaisten auttamiseen. Yhteensä 15 prosenttia käytetään kotimaassa asunnottomien, kaa-tuneitten omaisten ja ja pakolaisten hyväksi. Avustustyöhön oman seurakunnan kautta saadaan myös 15 prosenttia. Noin kymmenen prosenttia käytetään katastrofiapuun ja vammaistyyöhön hiippakunnan kautta. Keräyskuluihin menee noin viisi prosenttia.

Pakolaisapua

Yhteisvastuu-keräyksen kotimaisen kohteen osuudesta tulee kirkon alkavalle pakolaistyyölle 200 000 markkaa. Suomi on tähän mennessä ottanut vastaan vajaan tuhat pakolaista. Määrä kasvaa joka vuosi.

Samoin 200 000 markkaa annetaan Kaatuneitten Omaisten liitolle kuntoutusvälineiden hankintamenoihin.

Kotimaan kohteena on lisäksi nyt toista kertaa asuntojen hankkiminen asunnottomille. Tähän tarkoitukseen on perustettu Y-säätiö, joka omistaa asunnot. Asuntojen käyttöoikeus on seurakunnilla.

Yhteisvastuu-keräyksen ulkomaalaiseen avustuskohteeseen Mosambikiin apu menee Luterilaisen Maailmanliiton välityksellä. Suomalaisena linkkinä on Kirkon ulkomaanapu.

Mosambikia ovat koetelleet levottomuudet ja ankara kuivuus. Yhteisvastuuvaroilla tuetaan mm. kolmea maatalouden opetuskeskusta. Näläntorjuntaan annetaan raha- ja tavara-apua.

Myös levottomuuksien vuoksi naapurimaihin paenneita mosambikilaisia tuetaan. Mosambikissa on kaksi suomalaista asiantuntijaa johtamassa ja valvomas-

Limpopo-joki antaa vettä viljelmille. Luterilaisen maailmanliiton riisiantuntija Narciso Edilo opastaa uuden dieselpumpun käyttöön. Kuva Tapio Leskinen/Kirkon ulkomaanapu.

sa avustustyötä. He huolehtivat myös siitä, että apu menee oikeisiin kohteisiin.

Avustuksia myös oman seurakunnan diakoniatyölle

Yhteisvastuu-keräyksellä saatiin viime vuonna lähes 20 miljoonaa markkaa. Keräyksen tuotto kasvoi yli kahdeksan prosenttia edellisvuoteen verrattuna.

Vastaava kasvuvauhti on ollut myös porilaisten osuudessa. Yhteisvastuu-keräys tuotti Porissa viime vuonna yli 210 000 markkaa. Jokainen seurakuntalainen antoi keräykseen keskimäärin

kolme markkaa. Henkeä kohti laskettu tulos on Porissa pysytellyt valtakunnan keskiarvon alapuolella.

Omaan seurakuntaan jäävä osuus keräyksestä on Porin seurakunnissa yleensä lisätty diakoniatyön varoihin ja käytetty lähinnä yksittäisiin avustuksiin, jollaisiin on jatkuvaa tarvetta.

Yhteisvastuu-keräykselle tehdyt 300—15 000 markan rahalahjoitukset ovat valtionverotuksessa vähennyskelpoisia. Sodasta kärsimään joutuneiden auttamiseen kotimaassa tehtyjen lahjoitusten alaraja on kuitenkin 1 000 markkaa ja yläraja 150 000 markkaa.

KIRKKOSANOMAT Helmikuu 1988

YHTEINEN VASTUU

Itsekäs on sana, jota emme mielellämme sijoita itseemme. Kuitenkin viime vuoden aikana julkistetuissa tutkimuksissa todettiin suomalaisten tulleen yhä itsekkäämmiksi, omaa etuaan ajatteleviksi. Ainakin suhtutuminen pakolaisiin, kehitysmaiden auttamiseen ja yeensä sosiaaliseen avustustyöhön tuntuu Suomessa olevan kovin "suhdanneherkkää", milloin mikäkin asia saat-
taa laukaista hyvinkin kielteiset kommentit em. asioista. Oma hyvinvointi, onnellisuus ja tasapaino asetetaan elämän korkeimmaksi päämääräksi.

Viime vuonna juhnut satavuotias arkkiatri Arvo Ylppö viittasi samaan asiaan perheiden pienestä koosta puhuessaan. Ei tunnu riittävän halua tai ei katsota olevan mahdollisuuksia huolehtia lapsista. Arvo Ylppö muistutti, että lapset eivät ole ainoastaan rasite, vaan myös elämän ilon ja voiman antajia. Viisaan vanhuksen puhetta elämän perusolemuksesta — tämä elämä, jonka Luoja on meille antanut, voi itsessään olla rikasta, sitä ei tarvitse rikastaa mita erilaisimmilla harrastuksilla ja ylimääräisellä huvilla.

Eräs keskeinen ajatus, jonka Raamattu ihmisen elämästä esittää on, että elämää ei ole annettu elettäväksi omaa itseä varten, vaan me elämme Jumalan, lähimmäisen ja oman itsemme muodostamassa kolmiossa, jossa suhde Jumalaan ja lähimmäisen liittyvät oleellisesti toisiinsa. Jumalasuhdettamme sävyttää armo ja anteeksianto ja tämä itse kohtaamamme rakkaus tulisi meidän kauttamme kohdata lähimmäisemme.

Oleellista on, että Jumala -suhdettaan todeksi elävä, ei voi eristäytyä ja linnoitautua elämään vain oman itsensä ympärillä, omaa parastaan ajatellen. Kun kohtaamme Jumalan kohtaamme myös toisen ihmisen. Jumalan kohtaaminen merkitsee oman elämän ajan sijoittamisen pohdintaa.

Suomalaisista on sanottu, että me olemme eräs maailman yksilöllisin kansa. Meille on vaikeata sisäistää ajatus, että kaikki mitä maailmassa on, on itseasiassa annettu koko tätä maapalloa varten. Siksi kai Suomessa harva enää uskoo, että toisten hyväksi toimiminen

voisi olla rikas elämänsisältö? Sen vuoksi on suurella kunnioituksella muistettava ja huomattava ne, jotka tässä yhteiskunnassa palvelevat muita.

Erityisesti tähän aikaan vuodesta huomattaamme heidät, jotka vuodesta toiseen jaksavat ottaa itelleen Yhteisvastuu-listan ja kulkea sen kanssa ovelta ovelle. Ainakin puolet Yhteisvastuu-keräyksen tuotosta tulee edelleen tästä perustoiminnasta, joka vaatii huomaamattomasti suuria voimavaroja. Nämä kerääjät toiminnallaan muistuttavat, että luomakunnassa ei kaikki ole niinkuin pitäisi, apua tarvitaan paljon niin koti- kuin ulkomaidenkin avustuskohhteissa.

Yhteisen vastuun ymmärtämisessä ei tietenkään ole kysymys vain niistä rahoista joita annamme erilaisiin keräyksiin. Olennainen kysymys on meidän elämänsenteemme: mihin sijoitamme sen ajan, jonka Jumala on meille antanut ja jonka merkityksen Hän osoitti antaessaan Kristuksen maailman elämän edestä.

Kari Erkkola

Teljän lähetyspiireillä merkkivuosia

Harri Saine

Pinomäen lähetyspiiriläisiä kokoontui yhteispotrettiin piirin 40-vuotisjuhlassa. Oikealla Eevi Repo, keskellä edessä Aili Sildén.

Pinomäen peltoaukeille nousi sodan jälkeen siirto-
laisten, etupäässä hiitolalais-
ten asuntoja. Vaikka elämä
oli niukkaa ja jokapäiväisen
leivän kanssa oli tekemistä,
alettiin Pinomäkeen puuhata
pian omaa lähetyspiiriä.

Kokoontumiset aloitettiin
syksyllä 1947.

— Syksyn jälkeen mietitiin, uskalletaanko pyytää pappia mukaan. Pappi pyydettiin ja toiminta alkoi virallisemmin seurakunnan lähetyspiirinä vuoden 1948 alusta. Sen jälkeen piiri on kokoontunut kesätaukoja lukuunottamatta säännöllisesti joka toinen viikko Pinomäen kodeissa. Katkoja toiminnassa ei ole ollut, muistelevat Eevi Repo ja Aili Sildén.

Muita perustajajäseniä olivat mm. Helmi Rantala, Sylvi Paukkunen ja Hilda Ojalainen.

Väkeä oli mukana kymmenittäin, miehiä, lapsia ja naisia. Pojat menivät pöydän alle, jos muualle ei mahtunut. Tuoleja haettiin naapurista lainaksi. Toiselle puolelle kylää mentiin hevosella tai jalkaisin. Kesällä kokoonnuttiin pyhäiltoina lukemaan Uudesta testamentista Apostolien teoista ja laulamaan yhdessä.

Nyt väki Pinomäessä on muuttunut ja lähetyspiiri pienentynyt.

— Nyt on kyllä rahaa, mutta ei rakkautta, huokaa Eevi Repo. Hänelle lähetysasia on tärkeä lapsuudesta saakka. Jo kotona Parikkalassa pidettiin lähetyspiiriä.

Seurakunta on Eevi Revon mielestä hoitanut pinomäkeläisiä hyvin, mutta tällä hetkellä lähetyspiiri on kuitenkin varsin pieni. Koolla on tusinan verran väkeä, joskus vähemmänkin.

— Lähetyspiiri olisi kuitenkin pidettävä lähetyspiirinä toteaa Eevi Repo. Ei sitä voi mihinkään muuhun toimintaan yhdistää.

Aili Sildén laskee Pinomäen lähetyspiirin tilikirjasta, että viime vuonna oltiin koolla 17 kertaa. Lähetyslehti saatiin varoja yli 4 000 markkaa.

Näinhän lähetystyö enimmäkseen tukensa saa: tavalisten ihmisten vapaaehtoisen työn ja innostuksen kautta.

Pinomäkeläiset ja Teljän seurakuntalaiset laajemminkin tuntevat Eevi Revon parikkalaiset piirakat ja muut herkut, jotka myyjäisissä tekevät kauppansa.

Pinomäen lähetyspiiri piti 40-vuotisjuhlaansa tammi-kuun puolivälissä.

Kalaholman lähetyspiirillä on vastaava merkkipäivä sunnuntaina 7. helmikuuta. Juhlaa vietetään Kalaholman kerhohuoneessa, Haukikuja 32:ssa.

Kansainvälinen kummitoiminta keskinäistä jakamista

"Jokainen vastasyntynyt on Jumalan viesti: Hänellä on vielä toivoa ihmiskunnasta". — Tällainen miete löytyy E.S.P.-koulutusohjelmasta kertovasta esitteestä. E.S.P. tarjoaa Luoteis-Intiassa Gujaratin osavaltion syrjäseudun lapsille mahdollisuuden opiskeluun. Me voimme tukea näitä lapsia kansainvälisen kummitoiminnan kautta.

E.S.P. -projektin kouluyhteisöissä opiskelee tällä hetkellä 8 000 lasta 80 täysihoidokoulussa. Ahmedabadissa sijaitsevasta keskustoitimitosta johdetaan projektia ja pidetään yhteyttä kummeihin, joita on noin 2 000 lapselle Euroopasta ja Intiasta. Suomesta kummeina on yksityisiä, koululuokkia ja työyhteisöjä noin 300 lasta varten. Lisää siis tarvitaan.

Kummin lähettämä vuosimaksu on 100 dollaria (noin 400 mk). Se kattaa kolmanneksen kummilapsen koulutus- ja täysihoidomenoista. Toinen kolmannes pyritään saamaan lapsen perheeltä ja kolmas kouluyhteisön luontaituotteista. Kummi saa lapsestaan lyhyen elämäkerran ja valokuvan. Lapsen edistymisestä raportoidaan.

Täysihoidokulut ovat lähetyskeskuksia, joissa lähikyliä köyhät lapset asuvat ja kasvavat yhtenä perheenä kastistaan ja uskonnostaan riippumatta. Kaikki saavat samanlaiset ateriat, yhtäläistä apua opiskeluun ja yhteiset leikkikentät.

Kummiksi ryhtynyt voi lähettää yhteisiä lahjoja koko luokalle, mutta ei henkilökohtaisia lahjoja kummilapselleen, koska se aiheuttaisi kateutta ja loisi kilpailumielialaa.

Rakkautta voi osoittaa käärimällä hihansa

Koulutusohjelmaa johtava jesuiittaisä Cedric Prakash on kiertänyt neljä kuukautta Euroopassa kertomassa kummitoiminnasta ja muusta kirkon kehitystrategiasta. Porissa hän oli tammi-kuun alussa. Pori oli hänen Euroopan vierailunsa viimeinen paikka. Nyt hän on jo palannut Gujaratiin.

Intialainen jesuiittapappi Cedric Prakash toivoo kummeja kouluyhteisönsä lapsille. Hänen tulkinaan Porin vierailulla oli kirjailija Anna-Maija Raittila.

Työnsä alkuasukkaiden parissa hän aloitti noin 15 vuotta sitten. Hänellä on takanaan loppu-
tutkinto mm. taloustieteessä. Suomalaisillekin tutussa Taizén yhteisössä Ranskassa hänelle kypsyi ajatus antautua kokonaan palvelemaan oman maansa kaikkien köyhimpiä.

— Miten köyhälle, kärsivälle ja sairaalle voi sanoa, että Jumala rakastaa? Miten sen voi muuten näyttää kuin käärimällä hihansa ja ryhtymällä hommiin? kyselee Cedric Prakash.

Antaessaan saa

Aineellinen tuki on kehitysmaiden lapsille välttämätön. Mutta kummitoiminta voi olla myös keskinäisen jakamisen verkostona: me vauraat länsimaiset voimme oppia uusia elämän ulottuvuuksia.

Kummilapsellekaan apua ei ole vain aineellista. Tieto siitä, että on ihmisiä, jotka välittävät

ja haluavat auttaa, antaa lapsille itseluottamusta ja toivoa.

Cedric Prakashin johtamalle E.S.P. -projektin kummitoimintaan pääsee mukaan lähettämällä nimensä, osoitteensa ja ilmoituksen halukkuudesta ryhtyä kummiksi osoitteella Education Sponsorship Programme/Fr. Cedric Prakash Newman Hall P.B. 4002, AHMEDABAD 380009/GUJARAT INDIA.

Kummilapsen vuosimaksu on 100 dollaria, jonka voi halutessaan maksaa kahdessa erässä. Ainoa turvallinen rahan lähettämistapa on shekki kirjatussa kirjeessä. Se takaa myös sen, että lähettäjän nimi ja osoite tulevat E.S.P:n toimiston tietoon. Näin voidaan lähettää myös tieto rahan saapumisesta. Shekin voi ostaa pankista. Se osoitetaan Gujarat Education Society, Ahmedabad. Välittäjäpankki on Irving Trust Company, New York 803 3103-403.

Kummilapsia kehitysmaista välittävät myös mm. Pelastakaa lapset ry, Suomen World Vision ry ja eri maiden ystävyysseurat.

Lapsen sielunhoidossa tilaa kysymyksille ja hiljaisuudelle

Lapsi on menettämässä uskon hyvän voittoon pahasta ja uskon vanhempien kykyyn suojella häntä pahalta. Hän on myös kadottamassa mahdollisuuden mielikuvitusmaailmaan, oleskeluun "välimaastossa" todellisuuden ja omien mielikuvien välillä.

Tällaisia uhkia lasten elämässä näkee ruotsalainen lastenlääkäri Lars H Gustafsson. Mm. näihin näkemyksiin viitaten toivoo vt. kasvatusaineiden lehtori Kaarina Ranne keskustelua lasten sielunhoidosta.

Juhlallisen sielunhoitosanan takana on yksinkertaisesti sanottuna kaksi pääasiata: lapsella täytyy toisaalta olla mahdollisuus tunteistaan kertomiseen ja kyselemiseen ja toisaalta mahdollisuus hiljaisuuteen, hartauteen ja pysähtymiseen.

Tärkeä osa lapsen sielunhoitoa on että lapsi löytää sanoja ja voi vapaasti kysellä ja ihmetellä. Jo esikouluikäistä askarruttavat kysymykset hyvästä ja pahasta, kärsimyksestä ja kuolemasta. Lapsi löytää näitä kysymyksiä seuraamalla luontoa ja eläimiä. Luonnon kautta hän voi löytää myös ihmisenä olemiseen liittyviä kysymyksiä.

Ahdistavissakin tilanteissa on tärkeää, että kysymyksille on tilaa, että lapsen kysymykset kuullaan ja niitä pohitaan yhdessä.

Lapsi haluaa jakaa kokemuksiaan, puhua iloistaan ja suruistaan. Asioiden ilmaiseminen ei kuitenkaan ole it-

Turvallisten ihmissuhteiden kautta syntyy lapsen luottamus Jumalaan.

sestäänselvyys. Ilmaisua täytyy opetella.

Lapsen sielunhoidossa on tärkeää, että hänellä on edes yksi turvallinen aikuinen, vain tätä kautta voi syntyä luottamus Jumalaan.

Toinen yhtä tärkeä osa on se, että lapsella on mahdollisuus hiljaisuuteen, rauhallisuuteen, hartauteen ja pysähtymiseen, luettelee Kaarina Ranne.

— Tämän puolen nykyajan kasvattajat helposti laiminlyövät. Normaalin päivärutiinin päälle lasta kuljetetaan paikasta toiseen ja harrastuksesta toiseen. Kuitenkin lapsella pitäisi olla mahdollisuus oleskella, viettää aikaa sadun ja todellisuuden välimaastossa, olla omien mielikuvien parissa.

Hiljaisuus ei ole lapselle itsestäänselvyys, sitäkin täytyy

opetella. Kuljemme helposti koko ajan supermarket-tunnelmissa, emmekä osaa viritäytyä erilaiseen tunnelmaan tilanteiden mukaan.

Kirkossa käynti on luonnollinen tapa viritäytyä hartauteen ja hiljaisuuteen. Muuan ekaluokkalainen oli kertonut kirkosta tullessaan: "Minä olin jumalanpalveluksessa. Minusta ihan tuntui, että Jumalakin oli siellä".

Kirkkovartti joka toinen torstai klo 9

Ihmisten elämänskysymyksiä, seurakunnan tapahtumista ja toiminnasta puhutaan "Kirkkovartissa" Radio Porissa joka toinen torstai klo 9.

Ohjelma on Porin seurakuntien sekä Noormarkun, Ulvilan ja Kullaan seurakunnan yhteistyötä. Ohjelman kokoavat seurakunnan työntekijät.

Keski-Porilla uusia adresseja

Keski-Porin kirkko ja kirkon alttaritaulu ovat aiheina kahdessa eri surunvälittelyadressimallissa, jotka Keski-Porin seurakunta on valmistanut.

Näitä diakoniatyön hyväksi myytäviä adresseja saa mm. Keski-Porin seurakuntatoimistosta ja Keski-Porin seurakuntasisarilta. Adressin hinta on 35 markkaa.

Miestenpäiville Saarijärvelle ja Kauniaisiin

Helmikuussa järjestetään Porista retki kaksille miestenpäiville.

Saarijärvellä vietetään miestenpäivää 13.—14. helmikuuta. Porista on lähtö jo perjantaina 12. päivä klo 18.

Raamattuopiston miestenpäivä vietetään Kauniaisissa 27.—28. helmikuuta. Kauniaisiin lähdetään lauantaina 27. päivänä klo 6.30.

Tilausautot lähtevät palvelukeskuksen edestä. Kummallekin retkelle voi ilmoittautua Keski-Porin seurakuntatoimistoon, puhelin 828 821.

Lisäksi Suomen Raamattuopisto järjestää miestenpäivät Silokallion kurssikeskuksessa. Naapurikuntaan Kullaalle pääsee viettämään miestenpäiviä 16.—17. huhtikuuta.

ISÄ

"Meidän isi onkin paljon voimakkaampi kuin Peppi Pitkätossu", oli pieni Ninni-tyttö uhonnut kavereilleen. Isi taisi olla kyllä aika tavalla ylpeä tästä arvonannosta kertoessaan tapauksesta meille ystävilleen. Mutta, kuuluiko isin äänestä kuitenkin lievä huvittuneisuus, koskapa Ninnin piti vakuuttaa vielä meille aikuisillekin: "No niin, mut kun sä oot paljon voimakkaampi!!"

Kenelläpä ei olisi omasta isästään tällaisia ajatuksia. Monissa asioissa isä on ollut vahva ja voittamaton. Kuitenkin on niin, että täydellisiä, "unelmaisia" ei ole. Hyvin moni meistä etsii läpi aikuisvuosiensa lapsuutensa unelmaa "isistä", joka on voimakas ja vahva. Hyvin usealla aikamme ihmisellä on isän ikävä.

Raamattu puhuu Jumalasta Isänä. Ihmisen Isänä. Kuinkahan monella, hyvin, hyvin usein on mieltymys ajatella, että Taivaan Isä on eräänlainen "korvikeisä", unelmaisä, vahvempi kuin Peppi Pitkätossu?

Asetamme Jumalaan määritteitä, odotuksia, kaipauksia, toiveita, joita asetimme omaan isäämme. Eikö usein olekin näin? Ja kun Jumala ei suostukaan meidän asettamiimme raameihin, seuraa pettymys, vihaamme Jumalaa, vihaamme itseämme, läheisiämme, koko maailmaa!! "Mikä Isä ja mikä Jumala tuollainen on, kun ei anna mitä pyydän! Kun on vaan hiljaa, eikä tunnu kuulevan, vaikka kuinka jyskytän ja raivoan?!" Syytämme Jumalaa hyvin usein sellaisesta, johon Hän ei ole syy-pää...

Millainen Jumala on? Millainen on Raa-

matun ilmoittama ja piirtämä kuva Isä Jumalasta? Jeesus Nasaretilainen sanoi kerran: "Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän". Mitä opetuslapset sitten näkivät? Mitä me näemme, kun luemme Uutta Testamenttia, kun rukoilemme, käymme ehtoollisella, kuulemme Jumalan sanaa?

— Näemme Isän, joka vihaa epäoikeudenmukaisuutta.

— Näemme Isän, joka rakastaa alistettuja, köyhiä, heikkoja.

— Näemme Isän, joka ottaa lapsia ja nuoria syliinsä, antaen heille aikaansa.

— Näemme Isän, joka parantaa sairaita: niitä, joiden sydän sairasti rakkauden puutetta, arvostuksen puutetta; niitä joiden mieli on pirstoutunut monen hylkäämisen, vähättelyn, tylyyden vuoksi.

— Näemme Isän, joka itkee ja rakastaa.

— Nemme Isän, joka ottaa vastaan juuri niitä, jotka muiden mielestä eivät mittoja täytä — eivät täytä tämän maailman, eivät uskovaisten asettamia mittoja.

Jeesuksesta näemme, että Jumala on Isä, joka antaa syntejä anteeksi, vapauttaa persoonallisen pahan vallasta, tuo elämään ilon, uuden pohjan, merkityksen.

Hän on Isä, jolle kuolemakaan ei mitään voi! Hän on todellinen Isä, jolle kaikki on mahdollista.

Pimeään, epäilyn, surun, kapinan, kivun ja myötäkäymisen keskeltä voi lähteä etsimään todellista Jumalaa, todellista Isää, jonka selkä on kyllin vahva, jotta voimme jättäytyä taakkoinemme Hänen kannettavikseen, Hänen löydettävikseen.

Leila Mansukoski

Seurakuntayhteyteen jokaisella oikeus

— Kehitysvammainen on seurakunnan jäsen siinä kuin kuka tahansa muukin. Hänellä on yhtäläinen oikeus seurakunnan palveluihin. Ensisijaisesti hän on mukana seurakunnan yhteisessä toiminnassa, minun työni täydentää seurakunnan palveluja, kuvailee kehitysvammaislehtori Eija Mäkinen työalaansa.

Vaikka Eija Mäkinen tuntee "Antinkartanon lehtorina", hänen työalaansa on koko Satakunta ja työnantajana 26 seurakuntaa ja seurakuntayhtymää kolmen hiippakunnan alueella. Koko Suomessa on erityishuoltopiirejä 15 ja saman verran kehitysvammaistyön teologin virkoja.

Eija Mäkinen toivoo, että kehitysvammaistyö nähtäisiin yhteisenä asiana seurakunnissa. Jos kehitysvammaiset pystytään jäsentelemään seurakuntaan mahdollisimman hyvin ja luonnollisesti, heidät voidaan ottaa paremmin huomioon toiminnassakin.

Hän toivoo toimintaa myös kehitysvammaisten vanhemmille. Myönteisiä kokemuksia on erityisesti kirkkopyhistä, jotka ovat olleet kehitysvammaisten ja heidän omaistensa iloisia kohtaamispaikkoja.

Kasvatusta, opetusta, sielunhoitoa

Kehitysvammaislehtorin työ on samaa kuin teologin työ yleensäkin. Eli pelkistetyi ilmaistuna: jumalanpalvelusten ja hartausten pitämistä, kristillistä kasvatusta ja sielunhoitoa.

Antinkartanon kappelissa on joka viikko jumalanpalvelus, jonka käytännön järjestelyistä Eija Mäkinen vastaa. Jumalanpalvelusten toimittavat kuntainliiton alueen seurakunnat kukin vuorollaan.

Yhteinen jumalanpalvelus on myös sielunhoitona tärkeä. Sen rinnalla toimii henkilökohtainen sielunhoito. Lehtorin työpäivään kuuluvat keskustelut laitoksessa asuvien ja siellä työssä käyvien kanssa sekä kehitysvammaisten omaisten kanssa. Myös hoito-henkilökunnan tukeminen kuuluu lehtorin tehtäviin.

Työsarka ei rajoitu Antinkartanon keskuslaitokseen, jossa kehitysvammaislehtorin työhuone on, vaan yhteydet ulottuvat erityishuoltopiiriin eri puolilla ole-

Kehitysvammaislehtorilla on seurakuntana koko Satakunta. Työhuone ja työn keskus on Antinkartanossa Ulvilassa.

viin osastoihin sekä päivähuoltoloihin, asuntoloihin ja kehitysvammaisten koteihin.

Rippikoulussa seurakuntayhteyteen

— Lievästi kehitysvammaiset ovat yleensä mukana oman seurakuntansa rippikoulussa, mutta jos kehitysvammainen ei hyödy tällaisesta opetuksesta, järjestetään omia opetusryhmiä. Kehitysvammaisille on rippikoulukirjakin. Tavoitteena on, että kehitysvammainen käy rippikoulun saman ikäisenä kuin muutkin

nuoret, kertoo Eija Mäkinen.

Vaikeavammaisten rippikoulun käymisen pohjana on seurakunnan yhteinen usko: myös vaikeavammainen on seurakunnan jäsen, seurakunta rukoilee hänen puolestaan ja tukee hänen vanhempiaan. Tavoitteena seurakuntayhteyden kokeminen, Jumalan edessä oleminen eikä niinkään oppiminen. Vaikeavammaisten rippikoulussa ovat lähihoitajat mukana.

— Tällaisessa rippikoulussa täytyy vain luottaa, että pienessä on kaikki.

Maija-Leena Seppälä

Työ ja ystävät elämän suolana

Päivänummen työkeskuksessa Monituotteessa istuu työpöytänsä ääressä Olavi Mäkelä. Olavi on 38-vuotias. Hän asuu keskikaupungilla kaksiossa, kävelymatkan päässä työpaikastaan. Olavi on asunut yksin noin yhdeksän vuotta. Hänen vanhempansa asuvat toisella paikkakunnalla, mutta tukihenkilö on lähellä silloin kun Olavi hänen apuaan tarvitsee.

Olavi kertoo viihtyvänsä hyvin yksin. Hän huolehtii itse asuntonsa siivouksesta. Päivällä hän syö lämpimän aterian työpaikalla ja iltaisin hänelle tuodaan lämmin ateria ruokapalvelusta. Tukihenkilön tai vanhempien apua Olavi tarvitsee lähinnä raha-asoiden hoitamisessa ja vaatteiden ostamisessa.

Työ on Olaville tärkeää:

— Työ on vaihtelevaa. Kun menee aamulla töihin ei aina tiedä mikä työ odottaa. Työ on tärkeää mielenterveyden tähden, aika kuluu paremmin ja työpaikalla on hyviä ystäviä.

Vapaa-aika ei Olaville käy pitkäksi, hänellä on monenlaisia harrastuksia:

— Vapaa-aikaa ei jää paljon, kun on päivät töissä ja usein viikonloppuisin käyn vanhempien luona. Joka toinen tiistai käyn pelaamassa lentopalloa ja joka toinen meillä on seurakunnan kerho.

Kerhon kanssa kuljemme paljon tutustumassa erilaisiin paikkoihin ja välillä juttelemme ja juomme kahvia. Minulla on toinen kerho torstaisin, jossa minulla on myös oma tehtävä. Kaksi kertaa kuukaudessa on nuorisoklubi. Siellä voi tanssia ja tavata ystäviä.

Entä mitä Olavi odottaa tulevaisuudelta?

— Että olisi työtä ja ystäviä, ei sitä sen kummempaa tarvitse.

Kehitysvammainen – yksi meistä

Satakunnan erityishuoltopiirin johtajalla, **Pertti Rajalalla**, on näköalapaikka kaikkeen siihen mitä tapahtuu kehitysvammahuollossa. Ennen Satakuntaan tuloaan Pertti Rajala on toiminut mm. kehitysvammaisten harjaantumiskoulun sekä Kehitysvammaliiton yleissihteerinä.

Olet pitkään seurannut kehitysvammahuollon kehittymistä. Mikä on mielestäsi suurin muutos, joka näiden vuosien aikana on tapahtunut?

— Oleellisin muutos lienee siinä, että koko vammaisuuden kuva on muuttunut ja näin myös vammaisuuden määrittely on muuttunut. Vammaisuus nähdään nyt yhteydessä siihen yhteisöön, siihen yhteiskuntaan, jossa vammainen elää. Tämä tarkoittaa sitä, että korostetaan ihmisen kykyä suoriutua yhteiskunnassa sen vaatimusten mukaisesti.

Kysymys on kahdesta asiasta: tavoitteista, joita asetetaan vammaisten kuntoutumiselle, ja yhteiskunnan muuttumisesta selaiseksi, että vammainen voi siinä elää.

Vammaisuus siis määritellään sen mukaan kuinka paljon henkilö tarvitsee tukea selviytyäkseen ns. normaalissa yhteiskunnassa?

— Kyllä. Puhutaan paljon kehitysvammaisten omaehtoisesta toiminnasta. He eivät enää ole huollon kohteita, vaan vaikuttavat itse omaan elämäänsä ja ottavat vastuuta omaa elämäänsä koskevista päätöksistä. Tällöin pitää tietysti ottaa huomioon kunkin henkilön omat rajat ja kyvyt tehdä ratkaisuja.

— Alykkyystestit eivät siis yksin ratkaise sitä, kuka on kehitysvammainen. Vaikka kehitysvammaisuus ei koskaan poistu ihmisestä — se ei ole sairaus josta parannutaan — se on kuitenkin muuttuva olotila. Muutoksia saavat aikaan kuntoutus, opetus ja erilaiset palvelut.

Arvojen koveneminen huolestuttaa **Pentti Rajalaa**. Olanko tulevaisuudessa valmiita panostamaan vammaishuoltoon tarpeeksi?

Läheisyys ja lämmin tunnelma ovat olennaisia vaikeavammaisten rippikoulussa.

Työ on vaihtelevaa ja työpaikalla on ystäviä, kiittelee Olavi Mäkelä oloaan Päivännummen työkeskuksessa.

Kuka on kehitysvammainen?

Kehitysvammaisuus merkitsee vammaa ymmärtämis- ja käsityskyvyn alueella. Kehitysvammaisen henkilön on muita vaikeampi oppia uusia asioita tai käyttää aikaisemmin oppimaansa hyväkseen uusissa tilanteissa. Vamma vaikeuttaa

- * uusien asioiden oppimista
- * aiemmin opitun hyväksikäyttöä
- * toimimista oikealla tavalla oudossa tilanteessa
- * lukemaan oppimista.

On kuitenkin otettava huomioon, että kehitysvammaisuus rajoittaa vain osaa toiminnoista. Ennenkaikkea on kysymys yksilön kyvystä sopeutua häntä ympäröivään yhteiskuntaan. Ns. sosiaalisen kriteerin mukaan henkilö on kehitysvammainen vain, jos hän erilaisuutensa vuoksi ei selviä päivittäisistä toiminnoistaan ilman erityisiä palveluja.

Mitkä ovat kehitysvammaisuuden syitä?

Kehitysvammaisuuteen johtavat syytekijät luokitellaan sen mukaan, missä vaiheessa ne vaikuttavat. Puhutaan ennen syntymää, syntymähetkellä ja syntymän jälkeen vaikuttavista syistä.

Seuraavassa on lueteltu tiedossa olevia kehitysvammaisuutta aiheuttavia syitä:

- * Infektiotaudit ja myrkytykset
- * Traummat ja muut fyysiset tekijät
- * Aineenvaihdunnan, kasvun ja ravitsemuksen häiriöt
- * Syntymän jälkeiset aivokasvaimet
- * Ennen syntymää vaikuttavat tuntemattomat syyt
- * Kromosomimuutokset
- * Keskosuus ja yliaikaisuus.

Paljonko kehitysvammaisia on?

Suomessa arvioidaan olevan n. 25 000—30 000 kehitysvammaista henkilöä. Tämä on n. 0,6 % koko väestöstä. Suurin osa kehitysvammaisista on henkilöitä, jotka selviytyvät melko itsenäisesti jokapäiväisistä elämäntilanteista. Osa kehitysvammaisista on kuitenkin jatkuvan huollon tarpeessa.

Kehitysvammaisten palvelut

Kehitysvammaisella on ensisijassa mahdollisuus käyttää yhteiskunnan yleisiä päivähoito-, opetus-, sosiaali- sekä terveyden- ja sairaanhoitopalveluita. Yleisiä palveluita täydentävät kehitysvammaisten erityishuollon palvelut, joita on oikeutettu saamaan jokainen niiden tarpeessa oleva. Kehitysvammalain mukaisena erityishuoltona järjestetään:

- * Päivätoimintoja
 - alle kouluikäisten päivähoitoa
 - niiden kehitysvammaisten opetus, jotka eivät hyödy peruskoulun kehitysvammaisten harjaantumisopetuksesta
 - työtoimintaa kehitysvammaisten työkeskuksissa.
- * Asumispalveluita
 - suuri osa kehitysvammaisista asuu omaistensa luona. Osa kehitysvammaisista asuu laitoksissa, asuntoloissa tai itsenäisesti yksityisasunnoissa. Viime vuosina on pyritty kehittämään aikuisille tarkoitettuja, eritasoisesti tuettuja asumismahdollisuuksia.
- * Perhehoitoa
 - perhehoidolla tarkoitetaan sitä, että kehitysvammainen henkilö asuu ja saa tarvitsemansa hoidon muussa kuin omassa kodissaan.
- * Laitoshoidtoa
 - maassamme toimii kaikkiaan 15 keskuslaitosta. Laitoshoidto on ympärivuorokautista hoitoa, johon kuuluvat kaikki tarvittavat palvelut.

Muita palveluita

Erytyshuoltopiirit, kunnat, seurakunnat ja eri yhdistykset järjestävät kehitysvammaisille lukuisia muita palveluita, kuten keroja, leirejä ja muita vapaa-ajan palveluita.

Puhumme kehitysvammaisuudesta erilaisuutena. Kuitenkin ihmisten väliltä löytyy paljon enemmän yhteistä kuin eroja. Vammaisuuden kuva on muuttunut, niin että nyt korostetaan kykyä suoriutua yhteiskunnassa.

— Kehitysvammainen ei myöskään ole "ikuinen lapsi". On väärin sanoa jostain aikuisesta kehitysvammaisesta, että hän on esim. viisivuotiaan tasolla. Hänen tiedollinen toimintansa voi olla sillä tasolla, mutta kuitenkin hänellä on aikuisen elämäkokemus takanaan. Kukaan tulee kohdella juuri sen ikäisenä kuin hänen fyysinen ikänsä edellyttää: lapsia lapsina, nuoria nuorina, aikuisia aikuisina, vanhuksia vanhuksina.

— Ihmisen kehitysvammaisuus voidaan kuitenkin kanssa käymisessä ottaa huomioon, vaikkapa puhumalla ns. selkokieltä eli käyttämällä selkeitä, lyhyitä lauseita, jotta tulisi ymmärretyksi.

Pertti Rajala korostaa kehitysvammaisen oikeutta samoihin palveluihin kuin muutkin. Erytisen keskeisenä seikkana hän pitää asuinoloja: vaikka yhä tarvitaan ja tullaan tarvitsemaan myös laitoshoidtoa, kehitysvammaisen tulee ensisijaisesti voida asua samoilla asuinalueilla kuin me muutkin.

— Tästä meillä on eri puolilta Satakuntaa hyviä kokemuksia. Ihmiset asuinalueilla ovat ottaneet kehitysvammaiset hienosti vastaan. Näyttää siltä, että kaikista ennakkoluuloistaan huolimatta suomalainen pystyy kohtaamaan erilaisuutta.

Miltä näyttää kehitysvammanhuollon tulevaisuus?

— Tiukkenevat taloudelliset resurssit merkitsevät uusia haasteita kehitysvammanhuollon järjestämiselle. Rajallisilla resursseilla palvelut on osattava mitoittaa suunnaltaan ja määrältään oikeiksi. Tämä edellyttää myös päättäjiltä tietoa kehitysvammaisen ja heidän perheittensä tarpeista.

— Minulla on pelko, että yhteiskunnan arvot ovat kovenevassa. Se voi merkitä sitä, että yhteiskunta ei tulevaisuudessa ole valmis panostamaan vammaishuoltoon sen tarvitsemaa määrää.

— Sama kehitys näkyy myös asenteissa. Pelkään, että tulevaisuudessa emme ole yhtä paljon valmiita sietämään erilaisuutta kuin vielä tänä päivänä.

— Kehitysvammaisten etua ajatellen olennaista on, että yhteisvastuullisuutta ja solidaarisuutta korostavia arvoja pidetään esillä ja levitetään. Puhumme kehitysvammaisuudesta erilaisuutena, ja kuitenkin enemmän kuin eroja löytyy ihmisten väliltä sitä, mikä on yhteistä.

Tekstit Eija Mäkinen
Kuvat Foto-Friitola
Tapio Seppälä

Tuhkahautaukseen tarvitaan lupa

Käppärän hautausmaan ison siunauskappelin yhteyteen valmistuu maaliskuussa Satakunnan ensimmäinen ja Suomen 15. krematoriolaitos. Ulkoapäin tätä laitosta ei huomaa, sillä kappelin ulkoseiniin ei ole tehty mitään muutoksia.

Laitos on sijoitettu lämpökeskuksesta vapautuneisiin tiloihin. Laitteisto on uusinta tekniikkaa hyväksi käyttävä ja sarjassaan ensimmäinen Suomessa.

Tuhkahautaus ei ole vielä lainsäädännössä rinnastettavissa arkuhautaukseen. Siksi siihen on haettava tuhkautuslupa kaupungin poliisilaitokselta.

Lisäksi tarvitaan anomuslomake, jonka saa hautausmaa- ja puistotoimistosta tai hautausoimistosta, sekä kuolintodistus. Asiakirjat viedään poliisilaitokselle joko omaisten, hautausmaa- ja puistotoimiston tai hautausoimiston toimesta.

Edellä kerrottujen toimenpiteiden lisäksi ei tuhkahautaus olennaisesti eroa arkuhautauksesta. Teologisesti katsoen ne ovat yhtä kristillisiä hautausmuotoja.

Vainajan siunaus tapahtuu molemmissa samalla tavalla. Erona on vain se, että arkuhautauksessa vainaja laskeaan hautaan välittömästi siunauksen jälkeen, mutta tuhkahautauksen tapahtuessa arku jää kappeliin.

Tuhkautuksen jälkeen urna luovutetaan omaisille. Tätä varten on urnanluovutushuone ison kappelin sivustalla olevassa matalassa rakennuksessa.

Urnan hautaan laskemisesta sovitaan omaisten kanssa. Urna voidaan laskea joko urnahautausalueelle tai sukuhautaun, myös sellaiseen jossa ei enää ole vapaita arkkipaikkoja.

Tuhkahautauksen kustannukset ovat noin kolmannes arkuhautauksen kuluista. Tämä ero syntyy hautapaikkamaksuista, haudankaivuusta ja haudanhoidokuluista ja myös arkun hankintamenoista.

Käppärän hautausmaalla on muistolehtoalue, johon vainajan tuhka sijoitetaan ilman urnaa. Tämä hautapaikka on maksuton eikä muitakaan kuluja ole, ainoastaan tuhkausmaksu.

Hautauksen järjestämisestä

Seurakunta tarjoaa palveluja hautauksen järjestelyyn. Jokaisessa seurakunnassa on oma seurakuntatoimisto, johon voi mennä ensimmäiseksi kertomaan läheisen kuolemasta. Siellä voi sopia siunaukseen liittyvistä asioista ja usein seurakuntatoimistossa on paikalla pappi, jonka kanssa voi keskustella. Myös hallintovirastoon voi tulla sopimaan hautapaikasta ja siihen liittyvistä asioista.

Hautapaikkaa ja kappeleita voi myös mennä katsomaan hautausmaalle. Seurakunta hoitaa kappelin peruskoristelun kukin ja kynttilöin maksutta. Siunaustilaisuudessa on kappelissa vahvistamiseksi seurakunnan puolesta. Hänen kanssaan voi keskustella käytännön asioista, esim. vainajan laskemisesta hautaan. Kukat laskeaan useimmiten haudalla, mutta ne voi laskea myös sisällä kappelissa, jolloin on varattava pitempi siunausaika. Lauantai on yleisin siunauspäivä, mutta myös muut arkipäivät, illat ja jopa sunnuntait ovat mahdollisia.

Useimmiten hautausajan kohta on järjestelyasia. Monet hautaukseen liittyvistä asioista hoidetaan perinteisesti seurakunnan kanssa. Tämä käytäntö vain on vähentynyt tai sitä ei tiedetä. Seurakunnalla on valmisteilla opas, jossa pyritään antamaan käytännön ohjeita hautausjärjestelyihin.

Ehtoolliskirkkoja Länsi-Porissa entistä useammin

Länsi-Porin Kirkossa on jo vakiintunut se käytäntö, että päiväjumalanpalveluksessa vietetään ehtoollista säännöllisesti jokaisen kuukauden viimeisenä sunnuntaina. Tämä on helppo muistaa ja ennakkoida.

Lisäksi pyritään järjestämään ehtoollisenvietto suunnilleen kuukauden keskivaiheilla. Konfirmaatiojumalanpalveluksiinhan ehtoollinen liittyy ilman muuta. Tavoitteena on, että myös iltakirkkoissa olisi ainakin kerran kuukaudessa ehtoollinen. Iltakirkko on koettu kiireettömäksi ja kestoltaan sopivan lyhyeksi juhlahetkeksi, jossa voi hiljentyä ja polvistua ehtoollispyötyään.

Lattomerén kirkossa ei pidetä jumalanpalveluksia helmikuussa. Tämä korvautuu kynttiläpäivänä 7. 2. Länsi-Porin kirkkoon ajettavalla kirkkokyydillä. Maaliskuusta lähtien jumalanpalvelus on taas pääsääntöisesti kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina sekä suurimpina juhlapäyhinä. Ehtoollinen on parittomien kuukausien jumalanpalveluksissa. Kesällä yhden kirkkopyhän korvaa hautausmaalla pidettävä hartaus.

Preiviikin seurakuntatalossa pidetään jumalanpalvelus joka kuukauden viimeinen sunnuntai. Parittomina kuukausina on ehtoollisjumalanpalvelus. Preiviikin ”kirkkoonhan” saatiin kirkkovuoden alkaessa alttari-kaide ja osin naisten diakonia-piirin tuella hankittiin pieni ehtoolliskalusto, joten tässä, aikoinaan kirkoksi vihityssä rakennuksessa, ovat nyt armonvälineet ulottuvilla, on Sana ja alttarin sakramentti.

Pyrkimyksenä on edelleen, että seurakuntalaiset voisivat tähänastista enemmän osallistua kotikirkkonsa jumalanpalvelusten suunnitteluun ja toteuttamiseen. Tätä varten on tarkoitettu kutsua ja koota erilaisia vastuuryhmiä, jotka vuorollaan olisivat mukana rakentamassa seurakunnan yhteistä juhlaa.

Antti Koivisto

SEURAKUNTASISARTEN VASTAANOTOT

KESKI-PORI

Palvelukeskus: ma—pe 9—11. Päivystäjänä Lilja Tikka, Liisa Ala-Luopa, Marja-Leena Silvén, puh. 828 700/767
Ruosniemen kirkko: ti ja to 9—10.30 sekä ke 16—17, puh. 394 800, Lea Peltola
Pormestarinluodon srk.koti: ke 12—13, puh. 325 247 Lilja Tikka
Isojoenrannan srk.koti: kuukauden 1. keskiviikko 14.30—15.30 Lea Peltola

PORIN TELJÄ

Väinölän kirkko: ti—pe 8.30—10, ma 16.30—18, puh. 460 718 Ritva Eskelinen
Yrjönkatu 27: piharakennus ma—pe 8.30—10, puh. 333 148 Kirsti Porkkala-Nieminen
Äestäjänkatu 6: ma, ti, to ja pe 8.30—10 sekä ke 16.30—18, puh. 413 736 Seija Hyvärinen

LÄNSI-PORI

Länsi-Porin kirkko: ma—pe 8—10, puh. 27 613 Helmi Ylijoki
Preiviikin srk.talo: ma ja to 9—10, ke 16—17, puh. 302 553 Laina Laakso
Lattomeri: Osuuspankin talo, ma, ke ja pe 9—10, ti 16—17, puh. 887 382 Mervi Ilomäki
Pietniemen kerhohuone: ke 9—10 Laina Laakso, pe 9—10 vain puhelinaika puh. 20 969

PIHLAVA

Pihlavan srk.talo: ma ja pe 9—10, puh. 448 241 Kirsti Korpela
Kyläsaaren srk.talo: ke 9—10, puh. 486 056 Kirsti Korpela
Kaanaa, Santojentie 15: ke 16.30—17.30, puh. 443 343 Antti Mäenpää
Mäntyluodon srk.koti: ti ja to 9—11, puh. 443 553 Antti Mäenpää

AHLAINEN

Seurakuntakoti, asuntopääty: pe 9—11, puhelinpäivystys ma—to 9—10 puh. 556 052 Aili Nummi

REPOSAARI

Merimiehenkatu 1: ti—pe 9—11 sekä la 9—10, puh. 344 034 Maija-Liisa Aho

Virsikirjoja Tytöille leirejä lahjoituksina Silokalliolla

Porin seurakunnat on saanut virsikirjalahjoituksia sekä Silokallion kurssikeskukseen että palvelukeskukseen. Porin Reservin aliupseerien järjestämällä keräyksellä saatiin Silokallioon sata virsikirjaa ja koraalikirja. Porin Seudun Osuuspankki puolestaan lahjoitti palvelukeskukseen kaksisataa virsikirjaa.

Hiihtolomaviikolla on Silokallion kurssikeskuksessa kaksi kolmen päivän mittaista tyttöjen hiihtoleiriä.

Alle 11-vuotiaiden leiri on 22.—24. helmikuuta ja yli 11-vuotiaiden leiri 24.—26. helmikuuta.

Leirimaksu on 100 markkaa, se sisältää kuljetukset, ruokailut ja majoituksen.

Ilmoittautumiset 15. helmikuuta mennessä, puhelin 828 716.

LÄHIVIikkojen TAPAHTUMIA

KESKI-PORI

La 13. 2. klo 11—13 lähetysten lasten kaismyyjäiset palvelukeskuksessa
Su 14. 2. klo 18 lähetysjuhla palvelukeskuksessa (lähetysjuhla myös 13. ja 20. 3.)

Su 21. 2. klo 18 Keski-Porin kirkkokuoron ja Ruosniemen srk.kuoron konsertti. Klo 13—17 SLEY:n talvipäivä palvelukeskuksessa

Su 28. 2. klo 11.30—13 SLEY:n lähetyslounas ja klo 13 Pirkko ja Pentti Karikosken tulojuhla palvelukeskuksessa
Su 6. 3. klo 15 Satakunnan Raamattuseuran tilaisuus
Pe—su 11.—13. 3. evankelioimis-päivät palvelukeskuksessa

TELJÄ

Su 7. 2. klo 10 sotaveteeraanien kirkkopyhä ja klo 15 Isrel-juhla Teljän kirkossa. Klo 18 Kalaholman lähetyspiirin 40-vuotisjuhla Haukikuja 32:ssa

Su 14. 2. klo 10 jumalanpalveluksen yhteydessä kanttori-urkuri Anne-Marie Grundsténin virkaansuunaaminen Teljän kirkossa
Su 6. 3. klo 10 jumalanpalvelus, jonka jälkeen lähetyslounas PU-

LA-tempauksen hyväksi Teljän kirkossa

Su 13. 3. klo 14 ”Musiikki on iso ilo” lapset soittavat ja laulavat koko perheelle Teljän kirkossa
Su 20. 3. klo 17 Stellojen ”Unkari-konsertti” Teljän kirkossa
Su 27. 3. klo 18 Teljän kamarikuoron ja Teljän kirkkokuoron yhteislaulutilaisuus ”Kauneimmat hengelliset laulut ja virret” Teljän kirkossa

LÄNSI-PORI

Hiihtoleiri Silokalliolla 1.—3. 3. Hinta 150 mk+matkat. Ilm. seurakuntasisarille.
Kirjallisuuspiiri kirkon kahviossa kerran kuukaudessa. Seur ma 15. 2. klo 19, James Baldwin: ”Mene ja kerro se vuorilla” ja ma 14. 3. klo 19 Jorma Pakkanen: ”Vaellus”, kirjailija mukana.

PIHLAVA

Su 14. 2. klo 18 kirkkokuoron 25-vuotisjuhla Pihlavan kirkossa
La 26. 3. klo 10—12 lähetysmyyjäiset Pihlavan seurakuntatalolla
Aikuisen väen talvileiri Silokalliolla 21.—23. 3. Ilmoittautumiset diakoniatyöntekijöille.

AHLAINEN

Uusi diakoniapiiri aloittaa to 11. 2. klo 13 Pirttijärven Väinö Juholalla. Kokoukset ovat kodeissa eri puolilla Ahlaista.

REPOSAARI

Vanhustenpiiri seurakuntakodissa kerran kuukaudessa tiistaisin seuraavasti: 23. 2. klo 13, 22. 3. klo 13 Jouko Kokkonen Suomen Lähetysseurasta kertoo Israelin lähetyskesästä ja 26. 4. klo 13. Rippikoululaisten konfirmaatio 7. 5.

YHTEINEN TOIMINTA NÄKÖVAMMAISTYÖ

Sunnuntaikerhot palvelukeskuksessa sunnuntaisin 14. 2., 6. 3., 27. 3. ja 17. 4. klo 15. Kirkkopyhä vietetään su 15. 5. Raumalla. Näkövammaisten ehtoollishetki palvelukeskuksen kappelissa ke 30. 3. klo 13.30. Näkövammaistyöntekijä Raili Rosendahl tav. maanantaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin klo 9—12 palvelukeskuksessa, III krs, Eteläpuisto 10. Puh. 828 700/763.

KUUROJEN TYÖ

Lasten pyhäkoulut lastenkerhon yhteydessä kerran kuukaudessa Kuurojen yhdistyksellä. Talvileiri Silokalliolla 12.—14. 2. Ilmoittautumiset 5. 2. mennessä Merja Suikille. Raamattupiiri 15. 2. klo 18.30 palvelukeskuksessa vierailee Eeva Ylönen.

Kuurojen työntekijä Merja Suikki tav. tiistaisin klo 15—17 ja torstaisin 10—12 ja 16—17 palvelukeskuksessa, III krs, Eteläpuisto 10. Puh. 828 700/761. Tekstipuhelin 415 144.

RAAMATTUKOULU

aiheena Apostolien teot palvelukeskuksessa joka toinen torstai klo 18.30. Luennot pitää pastori, fil.lis. Erkki Koskeniemi. Seuraavat luennot 11. 2. ”Evankeliumi menestyy ja tuo ongelmia” (luvut 14—15) ja 25. 2. ”Vankilassa ja filosofien keskellä” (luvut 16—17).
Vuoroviikoin Apostolien tekojen kanssa käsitellään kristinoppia. — Kristinopin raamattukoulu joka toinen torstai klo 18.30. Seuraavat kokoukset 4. 2. ja 18. 2.

POIKAKERHOJA

KESKI-PORI

Palvelukeskus: ma 18 sählykerho — ma 19 jousikerho — to 17 askartelukerho
Toukari: ti 14
Lyttylä: ti 17
Pormestarinluodon srk.koti: ke 16
Isojoenranta: ke 17
Kuninkaanhaan koulu: to 15
Ruosniemen koulu: to 16
Isosannan koulu: to 17
Kallelan koulu: pe 14
Toejoen koulu: pe 16
Tied. Eero Vesala puh. 21 766

TELJÄ

Väinölän kirkko: ma 17 lennokkikerho alle 11 v. — ke 17.30 lennokkikerho yli 11 v.
Puhurintie 10: ma 17 yli 10 v. — ke 17.30 alle 10 v.
Haukikuja 32: ti 18
Kartanon koulu: ke 17.30 urheilu- ja ohjelmakerho alle 10 v.
Kalaholman koulu: pe 18.15 koripallokerho
Pinomäen koulu: ke 16 retkikerho,

toiminnoista erill. ilm. koulun ovelsa
Teljän kirkko: pe 16.30 jousikerho
Tied. Hannu Dietrich puh. 392 947

LÄNSI-PORI

Länsi-Porin kirkko: ma 17 sählykerho — ti 16.30 — ke 16 askartelukerho
Tuorsniemen koulu: ma 16
Viasvesi, Mäntypirtti: ti 16
Niittymaan koulu: to 17
Pietniemen kerhohuone: pe 16.15 alle 10 v. — pe 17.30 yli 10 v.
Tied. Kari Lehtonen puh. 461 844

PIHLAVA

Pihlavan kirkko: ma 18 lennokkikerho — ti 17 elektroniikkakerho
Pihlavan srk.talo: ke 15.30 sählykerho
Kaanaa, Santojentie 15 B: ma 16.30 askartelukerho
Kyläsaaren koulu: ke 17 sählykerho
Mäntyluodon srk.talo: pe 17 lennokkikerho
Tied. Marja Wallin puh. 449 565

TYTTÖKERHOJA

KESKI-PORI

Lyttylän rukoushuone: ma 16.30
Hyvelän Urheilumaja: ma 17
Toukarin koulu: ti 14
Pormestarinluodon srk.koti: ti 17 ja 18
SLEY, Varvinkatu 3: ke 16.30
Palvelukeskus: ke 17 ja 16
Isojoenrannan srk.koti: to 16.30
Ruosniemen koulu: to 16.30
Toejoen seurojentalo: to 17
Ruosniemen kirkkokeskus: pe 17
Tied. Lea Kalajoki-Nordström puh. 22 757

TELJÄ

Teljän kirkko: ma 17
Väinölän kirkko: ma 17 kokkikerho — to 17
Puhurintie 10: ma 16.30—ti 16.30 raamattukerho
Herralahden koulu: ma 17
Haukikuja 32: ti 17
Kartanon koulu: ti 17
Pinomäen koulu: ke 17
Kasvihuoneenkatu 16: to 17
Tied. Paula Kallio puh. 334 029

LÄNSI-PORI

Länsi-Porin kirkko: ke 17—19 kokkikerho — to 17 askartelukerho
Preiviikin srk.talo: ke 16
Pietniemen kerhohuone: ma 17.30
Tuorsniemen koulu: ti 16
Lattomeran kirkko: to 16
Niittymaan koulu: to 17.30
Viasvesi, Mäntypirtti: ke 16
Tied. Heini Perko puh. 29 354

PIHLAVA

Pihlavan kirkko: ti 16 alle 10 v. — ke 18 yli 10 v.
Santojentie 15 kerhohuone: ti 16 alle 10 v. — ti 17 nokkahuilukerho — ti 18 yli 10 v. nokkahuilukerho — ke 17 liikuntakerho alle 10 v.
Enäjärven koulu: ke 16 lapsikuoro
Kyläsaaren srk.talo: ma 17 — to 17.30 nokkahuilukerho — to 18 lapsikuoro
Mäntyluodon srk.koti: ma 16 alle 10 v. — ma 17 nokkahuilukerho — ma 18 yli 10 v.
Tied. Irma Grönroos puh. 448 303.

PYHÄKOULUUN

KESKI-PORI

Järvenperä, Mustikkatie 16 klo 10
Isojoenrannan srk.koti klo 10
Toejoen seurojentalo klo 11
Pormestarinluodon srk.koti klo 11
Ruosniemen kirkko klo 12
Toukari, Lehtosen kauppa klo 13
SLEY, Varvinkatu 3 klo 14

TELJÄ

Väinölän kirkko klo 12
Sampola, Puhurintie 10 klo 12
Tapionkatu 6 klo 12
NTKY, Esivallankatu 8 klo 13
Kartanon koulu klo 13

LÄNSI-PORI

Länsi-Porin kirkko klo 10
Lattomeran kirkko klo 12
Pietniementie 1 klo 12
Liinaharjantie 84 klo 12
Niittymaan koulu klo 13
Viasvesi, Mäntypirtti klo 13

PIHLAVA

Kyläsaaren srk.talo klo 11.30
Kaanaa, Santojentie 15 B klo 11.30
Mäntyluodon srk.koti klo 11.30
Uudenniityn päiväkotia klo 11.30
Arkipyhäkoulu Pihlavan kirkko, tiistaisin klo 17.30 (huom. päivä)

NUORTEN TOIMINTAA

KESKI-PORI

Säännöllinen viikkotoiminta:

Ke klo 18 rippikoululaisten ilta, Sykar, Antinkatu 33 B
Ke klo 17 isoiskoulutus, palvelukeskus, joka toinen viikko
To klo 18.30 rukouspiiri, Nasaret, Katariinank. 22 B
La klo 20 teetupa-ilta, Sykar
Tied. Tarja Terävä puh. 828 700

TELJÄ

Säännöllinen viikkotoiminta:

Ti 18.30 varttikirkko, Teljän kirkko, alk. 8.3., (joka toinen ti)
Ti 19 Tuomas-harjoitukset, Sykar, Antink. 33 B
Ke 19 Tuomas-lauluharj, palvelukeskus

To 18 isoiskoulutus, Sykar, joka toinen viikko
Leirejä: 6.—7. 2. Teljän isojen koulutusviikonloppu Silokalliolla

26.—27. 3. Teljän ja Länsi-Porin isojen koulutusviikonloppu Silokalliolla
Tied. Leila Mansukoski puh. 410 134

LÄNSI-PORI

Pe klo 19 nuorten ilta Länsi-Porin kirkolla
Tied. Marko Miettinen puh. 486 454

PIHLAVA

Pe klo 18 nuorten ilta Pihlavan kirkolla
To klo 16.30—19.30 avoimet ovet Pihlavan kirkolla
Tied. Kaj-Erik Tulkki puh. 449 555

Yhteinen nuorten toiminta

Ma klo 19 Raamattupiiri Sykarissa
Ke klo 19.30 Raamattupiiri Sykarissa
Pe klo 19—21 "Sisälle sanaan"

Raamatun opetusillat Sykarissa
La klo 19 yhteiset nuorten illat, gospel-konsertit ym. — la 19. 3. klo 19 Meri-Porin lukiolaisten gospel-messu Länsi-Porin lukiolaisten gospel-messu Länsi-Porin kirkolla. — la 9. 4. Jukka Leppilammen konsertti palvelukeskuksessa. Ks. tark. kirkoll. ilm.

La 6. 2., 5. 3., 2. 4. Maakunnalliset nuorten päivät Kankaanpäässä. Ks. kirkoll. ilm.

La 14. 5. klo 18 Rippikoulukaruselli, Tuomas-musikaalin esitys, palvelukeskus

Retket ja leirit:

19.—21. 2. Evankeliset musiikimessut Helsingissä

26.—28. 2. Opiskelijoiden ja nuorten lähetysviikonloppu Silokalliolla

27.—29. 5. Kirkon nuorisopäivät Kuopiossa

Elokuvia:

"Pitkä kotimatka" 12. 3. klo 19 ja 13. 3. klo 12, Palvelukeskuksessa
"Vihasta vapauteen" 23. 4. klo 19 ja 24. 4. klo 14

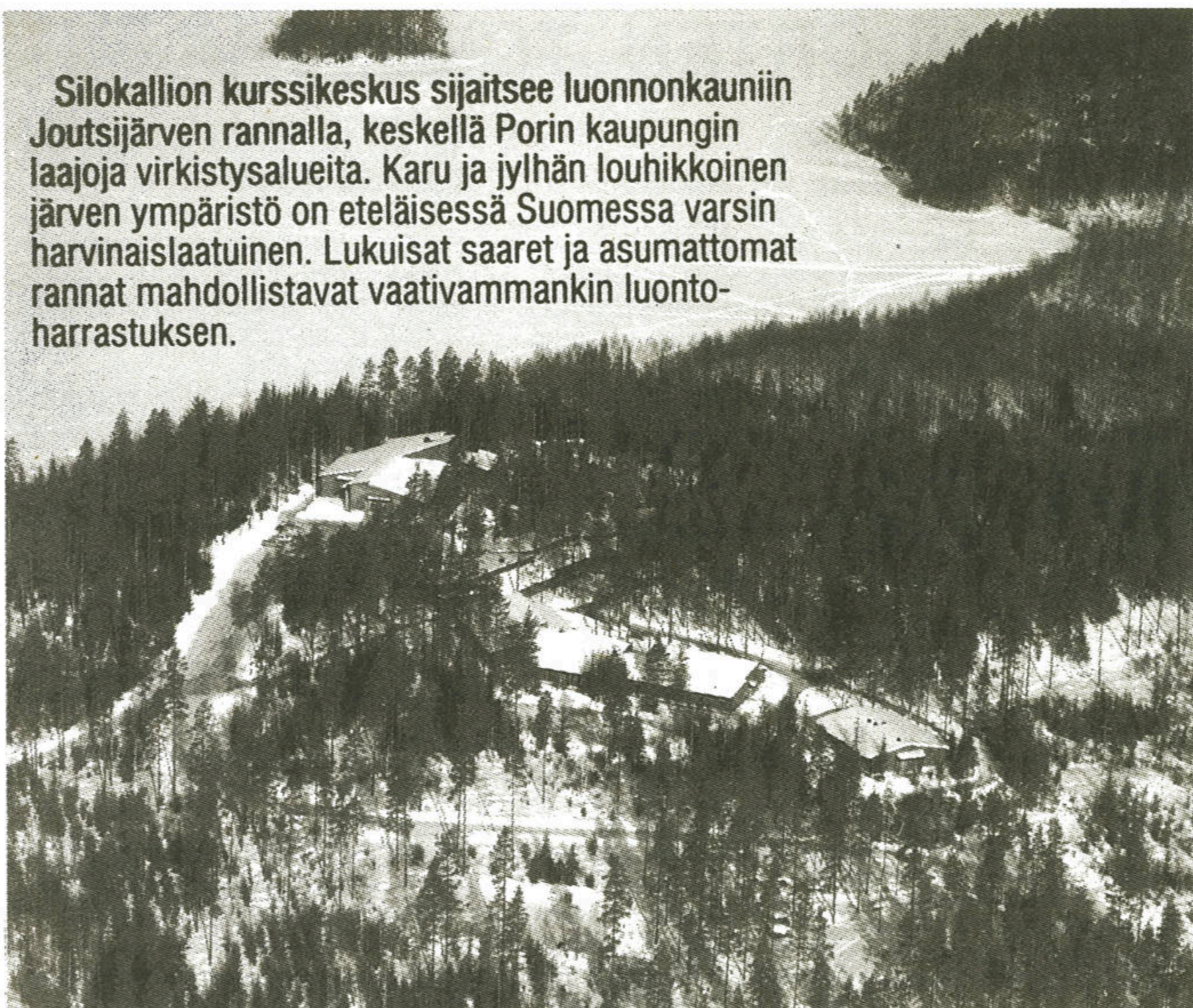
ERITYISNUORISOTYÖNTEKIJÄ Kari Paukkunen päivystää: Annankatu 29:ssä ke 14—16 ja pe 16—18, puh. 828 773. Pihlavan kirkkokeskus, Kirkkotie 5, to 15—16.30, puh. 448 241

Porin seurakuntien partioliippukunnat

Keski-Pori Porin Tulitikut
Mesikäpälät
Porin Nuotiopoijat
Teljä Teljän Tuikkeit
Väinän Vartijat
Ahlainen Ahlaisten Ankkurit
Länsi-Pori Kärppäpartio
Pihlava Meri-Porin Partiolaiset
Reposaaari Saaren Kiertäjät
Tietoja partiosta partio-ohjaaja Regina Laeslahdelta, tavattavissa nuorisokeskuksessa, Eteläpuisto 10, ti 9—12, ke 9—12 ja to 13—17, puh. 828 774.

Sykar on nuorten oma kokoontumistila Antinkatu 33:ssa.

Silokallion kurssikeskus sijaitsee luonnonkauniin Joutsijärven rannalla, keskellä Porin kaupungin laajoja virkistysalueita. Karu ja jylhän louhikkoinen järven ympäristö on eteläisessä Suomessa varsin harvinaislaatuinen. Lukuisat saaret ja asumattomat rannat mahdollistavat vaativammankin luontoharrastuksen.

Silokallion villi luonto viehättää retkeilijää

Yksi Joutsijärven alueen tunti-joista ja luonnon ystäväistä on **Taavi Halmetoja** Silokallion naapurista Kullaan Metsäoppilaitoksesta. Hän opettaa mm. metsien moninaiskäyttöä tuleville metsäalan ammattilaisille.

Taavi Halmetojan mielestä luonto on ihmistä varten. Jokaisella on oikeus kulkea luonnossa kunhan tarpeetonta kuluttamista vältetään. Lisääntyvä retkeily voi haavoittaa arkaa luontoa, mutta luonnon kulumista voidaan estää oikealla tiedottamisella ja ohjauksella. Joutsijärven ympäristössä on runsaasti erilaisia reittejä ja opastettu luontopolku. Monessa Joutsijärven lukuisista saarista on kulkijan mahdollisuus tehdä tuli merkityllä nuotiopaikalla.

— Kulkemalla silmät ja korvat auki, eikä suu korvia myöten auki voi tehdä runsaasti erilaisia löytöjä ja havaintoja. Toisinaan löytä merkkejä jopa harvinaisista suurpedoista, sudesta ja karhusta, kertoo hän.

Useina viime vuosina on Joutsijärven luonnonsuojelualueiksi rauhoitetuilla saarilla pesinyt kalasääskiä. Silokallion tarrassiltakin on voitu seurata yhden pesän elämää varsin läheltä.

Viime kesänä siitä pesästä lähti peräti kolme poikasta.

Roskaaminen ja muut ikävät ilmiöt johtuvat Taavi Halmetojan mukaan paljolti ajattelemattomuudesta ja huonoista tottumuksista.

Väärästä itsekkydestä on luovuttava ja opeteltava elämään luonnon ehdoilla. Toisten hu-

mioon ottaminen tulee ajan oloon myös omaksi hyödyksi.

Ohjeita Joutsijärven alueen virkistyskäytöstä saa Porin kaupungin matkailutoimistosta, kesaikaisesta opastuspisteestä Joutsijärvellä ja Silokallion kurssikeskuksesta.

Yrjö Laine

Tarkkasilmäinen löytää Joutsijärven maastosta Suuren Taitelijan erikoisuuksia. Taavi Halmetoja esittelee naavaa ja kääpää.

Nappuloiden kanssa perhekerhoon

Päivähoitajat, isät, äidit, isovanhemmat, kaikki lasten kanssa toimivat ovat tervetulleita joka toinen keskiviikko kokoontuviin kerhoihin. Näissä sekä nappulakerhoiksi että perhekerhoiksi kutsutuissa kokoontumisissa on ohjelmaa aikuisille ja lapsille, yhdessä ja erikseen.

Kokoontumisajat ovat:

KESKI-PORI

Ruosniemen kirkko: Ke 12 (seur. 3. 2.)

Pormestarinluodon srk.koti: Ke 10 (seur. 10. 2.)

Toejoen seurojentalo: Ke 10 (seur. 10. 2.)

TELJÄ

Annankatu 29: Ke 12 (seur. 3. 2.)

Väinölän kirkko: Ke 11 (seur. 10. 2.)

LÄNSI-PORI

Länsi-Porin kirkko: Ke 10 (seur. 3. 2.)

PIHLAVA

Pihlavan srk.talo: Ke 10 (seur. 3. 2.)

VIRKISTYSLEIRI SILOKALLIOSSA

16.—18. 2.

Ohjelmaa kaikenikäisille. Hinta 200 mk ja lisäksi matkat 30 mk. Mukana Marja-Leena Silván, Kirsti Nieminen, Yrjö Laine ja Hannu Salonoja. Tied. ja ilm. Irja Mäkelä-le 10. 2. mennessä puh. 828 768

IHMISTÄ ETSIMÄSSÄ lähetysnäyttely tulossa Poriin

Suomen Lähetysseuran kiertävä näyttely ”Ihmistä etsimässä” on esillä Länsi-Porin kirkon tiloissa sunnuntaista torstaihin 14.—18. helmikuuta.

Näyttely on avoinna sunnuntaina klo 11—14 ja 18—20 sekä maanantaista torstaihin 15.—18. 2. klo 18—20.30. Päiväsaikaan näyttelyyn käy tutustumaan ryhmiä mm. kouluista, päiväkodeista ja päiväkerhoista.

Näyttelyn päätteeksi 18. päivänä on Länsi-Porin kirkossa thaimaalainen jumalanpalvelus, jonka toteuttamisessa ovat mukana Thaimaassa lähetystyössä olleet Maija ja Jaakko Mäkelä.

Näyttelyn yleisteema ”Ihmistä etsimässä” ja-

kautuu kolmeen aihepiiriin: opetus- ja sosiaalityöhön sekä todistajan tehtävään. Lähetystyön tätä päivää kuvataan valokuvasuurennoston, esitelyjen ja alkuperäisaineiston avulla.

Näyttely välittää kuvaa työstä jota tehdään henkisesti, aineellisesta tai hengellisestä hädästä kärsivien ihmisten parissa Pakistanissa, Etiopiassa, Bangkokissa, Hongkongissa, Tansaniassa ja Botswanassa.

Näyttely ”Ihmistä etsimässä” välittää lähetysten kokonaisvaltaista ihmiskuvaa. Siihen kuuluvat niin opetus, hoito, ruokkiminen, Jumalan sanan julistaminen kuin vesijohtojen rakentaminen ja kalastus.

YHTEISVASTUU-TAPAHTUMIA

KESKI-PORI

Su 7. 2. klo 12—14
klo 15

lounas palvelukeskuksessa yhteisvastuu-tilaisuus, SLEY, Varvink. 5

Ti 9. 2. klo 18

avajaisjuhla palvelukeskuksessa virsilaululta, Säveltäjänk. 10:ssä

Ti 16. 2. klo 17

laskiaistempaus Pormestarinluodon srk.kodilla lasten tapahtuma Toejoen seurojentalolla

La 27. 2. klo 13—16

To 10. 3. klo 19

seurakuntailta Isojoenrannalla

La 26. 3. klo 10—13

myyjäiset palvelukeskuksessa

Ma 4. 4. klo 15

seurat Ruosniemen kirkossa

Su 17. 4. klo 18

Yhteisvastuu-juhla palvelukeskuksessa

24. 4. klo

lounas Pormestarinluodon srk.kodissa

La 30. 4. klo 18

simaseurat Ruosniemen kirkossa

TELJÄ

Su 17. 4. klo 18

konsertti, dipl.laulaja Eija Järvelä, dipl.urk. Eeva-Kaisa Hohti

LÄNSI-PORI

Su 7. 2. klo 11

leipämyyjäiset Länsi-Porin kirkolla

PIHLAVA

Su 7. 2. klo 11.15—13

Yhteisvastuu-lounas (klimppisop-pa) Pihlavan srk.talossa

Ti 16. 2. klo 12—15

srk.talolla myydään hernekeittoa ja laskiaispullia

Su 27. 3. klo 15

Yhteisvastuu-juhla kirkon srk.salissa

Myytävänä pääsiäiskoristeita ja leivonnaisia.

Huhtikuussa

Keväkukkani-näyttely srk.talolla

Siivousapua Yhteisvastuu-keräyksen hyväksi. (2 tuntia 100 mk — 2 henkilöä). Tied. seurakuntasisarelta.

REPOSAARI

Su 13. 3. klo 13

Yhteisvastuu-juhla seurakuntakodissa

Porin seurakuntien Yhteisvastuu-tapahtumista ilmoitetaan myös kirkollisissa ilmoituksissa (sanomalehdissä perjantaisin). Tässä listassa eivät vielä kaikki tapahtumat näy.

Ryhdy kerääjäksi!

Yhteisvastuu-kerääjiä ottaa jokainen seurakunta mielellään lisää. Yhden kerääjän ei tarvitse ottaa isoakaan vastuualuetta. Keräyksen voi lupautua tekemään esimerkiksi omasta asuinkortteleista tai vaikkapa siinä talossa, missä asuu. Pienelläkin vaivalla olet mukana suuressa asiassa.

Julkaisija Porin ev.lut. seurakunnat
Päätoimittaja Kari Erkkola
Toimitussihteeri Maija-Leena Seppälä
Toimitusneuvosto: Arto Aro, Asta Matikainen-Salmi, Juha Syrjä, Jukka Vilponiemi

**KIRKKO
SANOMAT**

Toimituksen osoite Hallituskatu 9,
puhelin 828 700
Kirkkosanomien ilmestyy 4 kertaa vuodessa,
seuraava 11. 5.
Painopaikka Satakunnan Kirjateollisuus Oy